

Nikolaiittain oppi

Rev. William Marrion Branham

Nikolaiittain oppi

Ilmestyskirja 2:15: “Niin on myös sinulla niitä, jotka samoin pitävät kiinni nikolaiittain opista, jota minä vihaan.”

Te muistatte, että minä toin esiin Efeson ajanjaksossa, että sana *Nikolaiitta*, tulee kahdesta Kreikan sanasta: *Nikao*, joka merkitsee *voittaa*, ja *Lao*, joka merkitsee *maallikkoja*. Nikolaiitta merkitsee: “*voittaa maallikot*.” No miksi tämä sitten on sellainen hirvittävä asia? Se on hirvittävää sentähden, että Jumala ei ole koskaan asettanut seurakuntaansa valitun johdon käsiin, joka toimii poliittisessa mielessä. Hän on asettanut seurakuntansa Jumalan asettamien, Hengellä täytettyjen, Sanassa elävien miesten hoitoon, jotka johtavat ihmisiä ruokkimalla heitä Sanalla. Hän ei ole jakanut ihmisiä eri luokkiin, niin että suurta yleisöä johtaa pyhä papisto. On totta, että johdon täytyy olla pyhä, mutta silloin samoin täytyy olla koko seurakunnan. Sitäpaitsi, Sanassa ei ole yhtään paikkaa, missä papit tai saarnaajat tai sellaiset, välittäisivät Jumalan ja ihmisten välillä, eikä myöskään kohtaa, missä he olisivat erotettuja toisistaan palvoessaan Herra. Jumala haluaa kaikkien rakastavan ja palvovan Häntä yhdessä. Nikolaiittaisuus tuhoaa nämä säädökset ja sen sijaan erottaa sananpalvelijat ihmisistä ja tekee johtajista valtaherroja palvelijoiden sijasta. Tämä oppihan itseasiassa alkoi tekona ensimmäisessä ajanjaksossa. Näyttää siltä, että ongelma on kahdessa sanassa: “vanhimmat” (seurakunnanvanhin) ja “kaitsijat” (piispat). Vaikka Kirjoitukset osoittavat, että jokaisessa seurakunnassa on useita vanhimpia, jotkut alkoivat (Ignatius heidän joukossaan) opettaa, että käsite piispa tarkoitti henkilöä, joka oli etevämpi tai arvovaltaisempi ja hallitsi vanhimpia. Mutta totuus asiasta on se, että sana “vanhin” tuo julki, kuka henkilö on, kun taas “piispa” tuo julki saman miehen viran. Vanhin on mies. Piispa on tuon miehen virka.

“Vanhin” on aina ja tulee aina yksinkertaisesti viittaamaan miehen kronologiseen ikään Herrassa. Hän on vanhin, ei siksi että hänet on valittu tai asetettu jne., vaan koska hän on VANHEMPI. Hän on kypsyneempi, harjaantunut, ei vasta-alkaja, luotettava kokemuksensa ja sen tähden, että hänen kristillisestä kokemuksestaan on pitkäaikainen todistus. Mutta ei, piispat eivät pysyneet uskollisina Paavalin kirjeille, vaan he mieluummin menivät Paavalin selostukseen siitä hetkestä, kun hän kutsui vanhimmat Efesosta Miletoon Apostolien tekojen 20. luvussa. Jakeessa 17 merkinnät osoittavat, että “vanhimmat” kutsuttiin ja sitten jakeessa 28 heitä kutsutaan kaitsijoiksi (piispoiksi). Ja nämä piispat, (epäilemättä mieleltään poliittisia ja vallanhimoisia) väittivät, että Paavali oli antanut sen merkityksen, että “kaitsijat” olivat enemmän kuin paikallinen vanhin, jonka virallinen asema käsitti vain hänen oman seurakuntansa. Heille piispa oli nyt joku, jolla oli laajennettu määräysvalta monien paikallisten johtajien suhteen. Sellainen käsitys ei ollut sen paremmin Kirjoitusten mukainen kuin historiallinenkaan, kuitenkin jopa sellainen suuri mies kuin Polykarpus kallistui sellaisen organisaation suuntaan. Täten se, mikä alkoi tekona ensimmäisessä ajanjaksossa, tuli kirjaimelliseksi opiksi ja sitä se on tänä päivänä. Piispat yhä väittävät, että heillä on valta hallita ihmisiä ja toimia heidän suhteensa niin kuin haluavat, asettaen heidät palvelustehtävään minne haluavat. Tämä kieltää johtajuuden Pyhältä Hengeltä, Joka sanoi: “Erottakaa Minulle Paavali ja Barnabas siihen työhön, johon Minä olen heidät kutsunut.” Se on vastoin Sanaa ja vastoin Kristusta. Matteus 20:25-28: “Mutta Jeesus kutsui heidät tykönsä ja sanoi: ‘Te tiedätte, että pakanakansojen ruhtinaat herroina niitä hallitsevat, ja että mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan. *Mutta näin alköön olko teillä keskenänne*, vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo suureksi tulla, se olkoon teidän palvelijanne, ja joka teidän keskuudessanne tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon teidän orjanne; niin kuin ei Ihmisen

Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaksi monen edestä.” Matteus 23:8-9: “Mutta te älkää antako kutsua itseänne rabbiksi, sillä Yksi on teidän Mestarinne, Kristus; ja te kaikki olette veljiä. Ja isäksenne älkää kutsuko ketään maan päällä, sillä Yksi on teidän Isänne, Hän, Joka on taivaassa.”

Selvittääkseni tätä vielä enemmän, sallikaa minun selittää Nikolaiittaisuutta tällä tavalla. Te muistatte, että Ilmestyskirja 13:3 sanotaan: “Ja minä näin yhden sen päistä olevan ikäänkuin kuoliaaksi haavoitetun, mutta sen kuolinhaava parantui. Ja koko maailma seurasi ihmetellen petoa.” Mehän tiedämme, että haavoitettu pää oli pakanallinen Rooman valtakunta, tuo suuri poliittinen maailmanvalta. Tämä pää nousi jälleen “roomalaiskatolisena hengellisenä valtakunta.” Katsokaa nyt tätä tarkoin. Mitä poliittinen, pakanallinen Rooma teki sellaista, mikä oli sen menestyksen perusta? Se “hajotti ja valloitti.” Se oli Rooman siemen — hajottaa ja valloittaa. Sen rautaiset hampaat repivät ja tuhosivat. Jonka se repi ja tuhosi, ei voinut enää nousta, kuten silloin kun se tuhosi Karthagon ja kylvi sen suolalla. Tuo sama rautainen siemen pysyi siinä, kun se nousi vääränä seurakuntana, ja sen politiikka on pysynyt samana — hajottaa ja valloittaa. Se on nikolaiittaisuutta ja Jumala vihaa sitä.

Sehän on historiallisesti tunnettu tosiasia, että kun tämä harha pujahti seurakuntaan, miehet alkoivat kilpailla piispan virasta sillä tuloksella, että tämä asema annettiin sivistyneemmille ja aineellisesti vaurastuville ja poliittismielisille miehille. Inhimillinen tieto ja ohjelma alkoi tulla jumalallisen viisauden tilalle eikä Pyhä Henki enää hallinnut. Tämä oli itseasiassa järkyttävä epäkohta, sillä piispat alkoivat vakuuttaa, että enää ei tarvittu selvästi kristittyä luonteenlaatua Sanan palveluksessa tai

seurakunnan menoissa, sillä ehtoollisleipä ja viini sekä seremonia olivat ne, joilla oli merkitystä. Tämä salli pahojen miesten (viettelijöiden) raadella laumaa.

Ihmistekoisesta opista piispojen kohottamisesta asemaan, jota Kirjoitukset eivät heille suoneet, seuraava askel oli eri asteisiin jaettujen arvonimien antaminen, mikä muodosti uskonnollisen arvojärjestyksen; sillä pian siellä oli arkkipiispoja piispojen yläpuolella ja kardinaaleja arkkipiispojen yläpuolella ja Bonifacius kolmannen aikana tuli paavi kaiken yläpuolelle, *ylipappi*.

Nikolaiittain opin tähden ja koska kristillisyyks sekoitettiin yhteen babylonialaisuuden kanssa, lopputuloksen täytyi olla sellainen kuin Hesekiel näki luvussa 8:10: "Niin minä menin ja näin, ja katso: kaikenkaltaisia inhottavia matelijain ja karjaeläinten kuvia ja kaikenlaisia Israelin heimon epäjumalia oli piirretty seinät yltymperi." Ilmestyskirja 18:2: "Ja hän huusi voimallisella äänellä sanoen: 'Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon ja tullut riivaajien asuinpaikaksi ja kaikkien saastaisten henkien tyyssijaksi ja kaikkien saastaisten ja vihattavien lintujen tyyssijaksi. Sillä hänen haureutensa vihan viiniä ovat kaikki kansat juoneet.'"

Nyt tämä nikolaiittain oppi, tämä käytäntö, joka oli vakiinnutettu seurakuntaan, ei saavuttanut suurta suosiota monien ihmisten keskuudessa, sillä he osasivat lukea niitä yksittäisiä Raamatun kirjeitä tai jonkun jumalaisen henkilön kirjoituksia Sanasta. Niinpä mitä seurakunta teki? Se erotti vanhurskaat opettajat ja poltti kirjakääröt. He sanoivat: "Tarvitaan erityinen koulutus Sanan lukemiseksi ja ymmärtämiseksi. Jopa Pietarikin sanoi, että monet niistä asioista, joita Paavali kirjoitti, olivat vaikeita ymmärtää." Otettuaan Sanan pois ihmisiltä, se johti pian siihen, että ihmiset kuuntelivat ainoastaan sitä, mitä papilla oli sanottavaa, ja että he tekivät, mitä hän käski heidän tehdä. He

kutsuivat sitä Jumalaksi ja Hänen pyhäksi Sanakseen. He ottivat komentoonsa ihmisten mielet ja elämät ja tekivät heidät itsevaltiaan papiston palvelijoiksi.

Nyt jos te haluatte todisteen siitä, että katolinen kirkko vaatii ihmisten elämän ja mielet, kuunnelkaapa Theodosius X:n käskykirjaa. *Theodosiuksen ensimmäinen käskykirja.*

Hän julkaisi tämän käskykirjan välittömästi sen jälkeen kun Rooman ensimmäinen kirkko oli kastanut hänet. “Me kolme keisaria tahdomme, että meidän alamaisemme järkkymättömästi pitävät kiinni siitä uskonnosta, jonka Pyhä Pietari opetti roomalaisille, jonka perimätieto on uskollisesti säilyttänyt ja jota nyt tunnustaa ylipappi Damasus Roomasta, ja Pietari, Aleksandrian piispa, mies, jolla on apostolinen pyhyys apostolien virkaanasettamisen sekä evankeliumin opin kautta; uskokaamme yhteen Isän, Pojan ja Pyhän Hengen jumaluuteen, jolla on yhtäläinen majesteettisuus Pyhässä kolminaisuudessa. *Me määräämme, että tämän uskon kannattajia tulee kutsua katolisiksi kristityiksi; me leimaamme kaikki mielettömät muiden uskontojen seuraajat harhaoppisen häpeällisellä nimellä, ja kiellämme heidän hartauskokouksiaan omaksumasta seurakunta nimeä.* Jumalallisen oikeuden tuomion lisäksi heidän täytyy odottaa saavansa se ankara rangaistus, jonka meidän viranomaisemme jumalallisen viisauden ohjaamina katsovat hyväksi määrätä...”

Ne viisitoista rikoslakia, jotka tämä keisari antoi yhtä monen vuoden aikana, riistivät evankelisilta kaikki oikeudet harjoittaa uskontoaan, sulkiivat heidät pois kaikista siviiliviroista, ja uhkasivat heitä sakoilla, takavarikoimisella, maastakarkoituksella ja joissakin tapauksissa jopa kuoleamalla.

Tiedättekö mitä? Me kuljemme aivan samaan suuntaan tänä päivänä.

Roomalaiskatolinen kirkko kutsuu itseään äitikirkoksi. Se kutsuu itseään ensimmäiseksi tai alkuperäiseksi seurakunnaksi. Se on aivan oikein. Se oli alkuperäinen Ensimmäinen Rooman seurakunta, joka lankesi ja meni syntiin. Se oli ensimmäinen, joka organisoitui. Siitä löytyivät Nikolaiittain teot ja sitten oppi. Kukaan ei kiellä, että se on äiti. Se on äiti ja se on synnyttänyt tyttäriä. Tytärhän tulee naisesta. Helakanpunaan puettu nainen istuu Rooman seitsemällä kukkulalla. Hän on portto, joka on synnyttänyt tyttäriä. Nämä tyttäret ovat protestanttiset kirkot, jotka lähtivät hänestä ja menivät sitten suoraan takaisin organisaatioon ja nikolaiittaisuuteen. Tätä tytärkirkkojen äitiä kutsutaan portoksi. Se on nainen, joka oli uskonon avioliittolupaukselleen. Hän oli naimisissa Jumalan kanssa ja meni sitten haureuteen saatanan kanssa ja haureudessaan hän on synnyttänyt tyttäriä, jotka ovat aivan hänen kaltaisiaan. Tämä äiti ja tytär yhdistelmä on Sanan vastainen ja Hengen vastainen ja siis Kristuksen vastainen. Kyllä, ANTIKRISTUS.

Nyt ennen kuin minä menen liian pitkälle, minä haluan mainita, että nämä varhaiset piispat ajattelivat, että he olivat Sanan yläpuolella. He kertoivat ihmisille, että he voivat antaa heidän syntinsä anteeksi, kun he tunnustavat nuo synnit. Tämä ei ole milloinkaan pitänyt paikkaansa. He alkoivat kastaa pikkulapsia toisella vuosisadalla. Heillä itseasiassa oli käytännössä uudestisyntyttävä kaste. Ei ole ihme, että ihmiset ovat tänä päivänä niin ymmällä. Jos he olivat niin sekaisin silloin, niin lähellä helluntaita, nyt he ovat mitä epätoivoisimmassa tilassa, ollessaan kahden tuhannen vuoden päässä alkuperäisestä totuudesta.

Oi, Jumalan seurakunta, on vain yksi toivo. Tulkaa takaisin Sanaan ja pysykää sen kanssa.

BILEAMIN OPPI

Ilmestyskirja 2:14: "Sinulla on siellä niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista, hänen, joka opetti Baalakia

virittämään Israelin lapsille sen viettelyksen, että he söisivät epäjumalille uhrattua ja häureutta harjoittaisivat.”

No niin, teillä ei yksinkertaisesti voi olla Nikolaiittain järjestelmää seurakunnassa ilman, että tämä toinen oppikin tulee sisälle. Katsokaahan, jos te otatte pois Jumalan Sanan ja hengen liikkeen palvonnan välineenä (“jotka palvovat Minua, heidän täytyy palvoa Minua Hengessä ja totuudessa”) silloin teidän täytyy antaa ihmisille korvikkeeksi toinen palvonnan muoto, ja korvike merkitsee Bileanismia.

Jos me aiomme ymmärtää, mitä Bileamin oppi on Uuden Testamentin seurakunnassa, meidän on parasta mennä takaisin ja katsoa, mitä se oli Vanhan Testamentin seurakunnassa ja soveltaa se tähän kolmanteen ajanjaksoon ja sitten tuoda se nykyaikaan.

Kertomus löytyy Neljännen Mooseksen kirjan luvuista 22 - 25. Nyt me tiedämme, että Israel oli Jumalan valittu kansa. He olivat aikansa helluntailaisia. He olivat menneet turvaan veren alle, heidät kaikki oli kastettu Punaisessa meressä ja he tulivat pois vedestä laulaen Hengessä ja tanssien Pyhän Hengen voiman alla, kun Mirjam, naisprofeetta, soitti vaskirumpuaan. No, kuljettuaan jonkin aikaa nämä Israelin lapset tulivat Mooabiin. Te muistatte, kuka Mooab oli. Hän oli Lootin poika, jonka hän oli saanut oman tyttärensä kanssa, ja Loot puolestaan oli Aabrahamin veljenpoika, joten Israel ja Mooab olivat sukulaisia. Minä haluan teidän näkevän sen. Mooabilaiset tunsivat totuuden, elivät-pä he sen mukaan tai eivät.

Niin-pä Israel tuli Mooabin rajoille ja lähetti sanansaattajia kuninkaan tykö sanomaan: “Me olemme veljiä. Salli meidän kulkea maasi läpi. Jos me tai meidän eläimemme syövät tai juovat jotakin, niin mielihyvin me maksamme siitä.” Mutta kuningas Baalak tuli hyvin kiihtyneeksi. Tuon nikolaiittain joukkion johtaja ei ollut aikeissa sallia seurakunnan kulkea siitä lävitse ihmeineen ja merkkeineen ja Pyhän Hengen

tuodessa itsensä julki eri tavoin heidän kasvojensa loistaessa Jumalan kirkkautta. Se oli liian uskaliaista, sillä hän voisi menettää osan joukkoaan. Niinpä Baalak kieltäytyi sallimasta sitä, Israel kulkisi siitä lävitse. Itseasiassa niin suuri oli hänen pelkonsa heitä kohtaan, että hän meni Bileam nimisen palkkaprofeetan tykö ja pyysi tätä välittämään hänen ja Jumalan välillä ja anomaan, että Kaikkivaltias kiroaisi Israelin ja tekisi heidät voimattomiksi. Ja Bileam, ollen innokas ottamaan osaa poliittisiin asioihin ja tulemaan suurmieheksi, oli liiankin mielissään tekemään niin. Mutta tietäen, että hänen oli lähestyttävä ja päästävä Jumalan puheille, saadakseen kansan kirotuksi, koska hän ei voinut tehdä sitä itsestään, meni hän kysymään Jumalalta saadakseen Häneltä luvan mennä. Eikö tämä olekin juuri niin kuin ne nikolaiitat, joita meillä on tänä päivänä? He kiroavat jokaisen, joka ei vaella heidän tietään.

Kun Bileam pyysi Jumalalta lupaa mennä, Jumala kielsi sen häneltä. Kylläpä se kirveli! Mutta Baalak vaati ehdottomasti luvaten hänelle vielä suurempia palkkioita ja kunniaa. Niinpä Bileam meni takaisin Jumalan tykö. No, yhden Jumalan vastauksen olisi tullut olla tarpeeksi. Mutta niin ei ollut itsepäisen Bileamin suhteen. Kun Jumala näki hänen uppiniskaisuutensa, Hän käski häntä nousemaan ja menemään. Nopeasti hän satuloi aasin ja lähti matkaan. Hänen olisi pitänyt tajuta, että se oli yksinkertaisesti Jumalan salliva tahto eikä hän kykenisi kiroamaan heitä, vaikka hän menisi kaksikymmentä kertaa ja koettaisi kaksikymmentä kertaa. Kuinka Bileamin kaltaisia ovatkaan tämän päivän ihmiset! He uskovat kolmeen Jumalaan, heidät kastetaan kolmeen arvonimeen NIMEN sijasta, ja kuitenkin Jumala lähettää Hengen heidän päällensä niin kuin Hän teki Bileamin kohdalla, ja he jatkavat uskoen olevansa tarkalleen oikeassa, ja siinä he ovat itseasiassa täydellisiä Bileamilaisia. Katsokaa, Bileamin oppi. Mennä eteenpäin joka tapauksessa.

Tehdä se omalla tavallaan. He sanovat: "Mutta Jumala on siunannut meitä. Sen täytyy olla oikein." Minä tiedän, että Hän on siunannut teitä. Minä en kiellä sitä. Mutta kyse on samasta organisaation linjasta, jonka Bileam valitsi. Se on Jumalan Sanaa vastaan. Se on väärä opetus.

Niinpä Bileam meni hurjasti tietä eteenpäin, kunnes Jumalan enkeli seisoi hänen tiellään. Mutta tuo profeetta (piispa, kardinaali, puheenjohtaja, esimies ja ylivalvoja) oli niin kunnian ja loiston ja rahan ajattelemisen sokaisema hengellisten asioiden suhteen, että hän ei nähnyt enkeliä seisomassa paljastettu miekka kädessään. Siinä hän seisoi tukkiakseen mielettömän profeetan tien. Pieni aasi näki hänet ja väisteli edestakaisin kunnes se lopulta likisti Bileamin jalan kiviaitaa vasten. Aasi pysähtyi eikä mennyt eteenpäin. Se ei voinut. Niinpä Bileam hyppäsi sen selästä ja alkoi lyödä sitä. Sitten aasi alkoi puhua Bileamille. Jumala salli aasin puhua kielillä. Tuo aasi ei ollut mikään sekasikiö; se oli alkuperäistä siementä. Se sanoi sokaistuneelle profeetalle: "Enkö minä ole sinun aasintammasi, ja enkö minä ole kantanut sinua uskollisesti?" Bileam vastasi: "Kyllä, kyllä, sinä olet minun aasini ja olet kantanut minua uskollisesti tähän asti; ja jos minä en saa sinua kulkemaan, niin minä tapan sinut. . .ptruu! mitäs tämä on, minähän puhun aasille? Tämäpä hassua, olin kuulevinani aasin puhuvan ja minä vastasin sille."

Jumala on aina puhunut kielillä. Hän puhui Belsassarin pidoissa ja sitten helluntaina. Hän tekee samoin tänä päivänä. Se on varoitus pian tulevasta tuomiosta.

Sitten enkeli tuli Bileamille näkyväksi. Hän kertoi Bileamille, että ilman aasia hän olisi nyt kuollut, siksi että oli uhmannut Jumalaa. Mutta kun Bileam lupasi mennä takaisin, lähetettiin hänet eteenpäin kehoittaen sanomaan ainoastaan sen, mitä Jumala hänelle antoi.

Niin Bileam meni sinne ja pystytti seitsemän alttaria puhtaita uhrieläimiä varten. Hän teurasti oinaan, joka oli

merkkinä Messiaan tulemuksesta. Hän tiesi, mitä tehdä lähestyäkseen Jumalaa. Hänellä oli oikea mekaniikka; mutta ei dynamiikkaa; samoin kuin nytkin. Ettekö te näe sitä, nikolaiitat? Siellä alhaalla laaksossa oli Israel uhraten samoja uhreja, tehden samoja asioita, mutta vain toista seurasivat merkit. Vain toisella oli Jumala keskuudessaan. Muoto ei hyödytä mitään. Se ei voi ottaa Hengen ilmausten paikkaa. Niin tapahtui Nikeassa. He ottivat Bileamin opin eivätkä Jumalan oppia. Ja he kompastuivat; kyllä, he kaatuivat. Heistä tuli kuolleita miehiä.

Sen jälkeen kun uhri oli annettu, Bileam oli valmis profetoimaan. Mutta Jumala satoi hänen kielensä niin ettei hän voinut kirotta heitä. Hän siunasi heidät.

Baalak oli hyvin vihainen, mutta Bileam ei voinut tehdä mitään profetian suhteen. Pyhä Henki oli puhunut sen. Niinpä Baalak käski Bileamia menemään alas laaksoon ja katsomaan heidän selustaansa, nähdäkseen olisiko siellä mahdollisesti jokin tapa kirotta heidät. Se taktiikka, jota Baalak käytti, on sama taktiikka, jota he käyttävät tänä päivänä. Suuret kirkkokunnat halveksivat pieniä ryhmiä ja mitä tahansa he löytävät heidän keskeltään, josta voi tehdä häväistysjutun, sen he tuovat esiin ja huutavat siitä. Jos nämä nykyaikaiset seurakuntalaiset elävät synnissä, kukaan ei sano siitä mitään; mutta jos joku valituista joutuu vaikeuksiin niin jokainen sanomalehti toittotaa siitä torvea ympäri maan. Kyllä, Israelilla oli selustassa oleva (lihallinen) osansa. Heillä oli puolensa, joka ei ollut kunnioitettava; mutta huolimatta heidän epätäydellisyydestään Jumalan päämäärän kautta, joka vaikuttaa valinnan kautta, armosta eikä tekojen kautta, HEILLÄ OLI PILVI PÄIVÄLLÄ JA TULIPATSAS YÖLLÄ, HEILLÄ OLI LYÖTY KALLIO, VASKIKÄÄRME JA MERKIT JA IHMEET. He olivat vahvistettuja — eivät itsessään vaan Jumalassa.

Jumalalla ei ollut mitään kunnioitusta noita nikolaiittoja kohtaan filosofian, lakitieteen ja jumaluusopin tohtorin

arvoineen ja kaikkine hienoine organisaatioineen ja sen hyvän suhteen, josta ihmiset voivat kerskua; mutta Hän kunnioitti Israelia, sillä heillä oli vahvistettu Sana keskuudessaan. Varmastikaan Israel ei näyttänyt liian hienostuneelta paettuaan kiireesti Egyptistä, mutta joka tapauksessa se oli siunattu kansa. Yli kolmensadan vuoden ajan kaikki, mitä he olivat tienneet, oli vain karjan paimentaminen, peltojen hoito ja orjatyö kuoleman pelossa Egyptiläisten alaisina. Mutta nyt se oli vapaa. Se oli siunattu kansa Jumalan kaikkivaltiuuden kautta. Varmasti Mooab halveksi sitä. Kaikki muutkin kansat tekivät niin. Organisaatio halveksii aina organisoitumattomia ja haluaa päättäväisesti joko tuoda heidät organisaatioon tai tuhota heidät, kun he eivät tule mukaan.

Nyt joku saattaa kysyä minulta: “Veli Branham, mikä saa sinut ajattelemaan, että Mooab oli organisoitunut kun taas Israel ei ollut? Mistä sinä saat tuon käsityksen?” Minä saan sen suoraan täältä Raamatusta. Se kaikki on kirjoitettuna täällä. Kaikki, mitä on kirjoitettuna Vanhassa Testamentissa kertomuksen muodossa, on kirjoitettu meille kehotukseksi, että me voimme oppia siitä. Se on täällä 4. Mooseksen kirja 23:9: “Minä näen sen kallioiden huipulta, minä katselen sitä kukkuloilta: katso, se on ERILLÄÄN asuva kansa, SE EI LUKEUDU PAKANAKANSOJEN JOUKKOON.” Siinä se on. Jumala katsoo alas kallioiden huipulta, ei jostakin laaksosta etsien heidän huonoja puoliaan ja tuomiten heitä. Jumala näkee heidät sillä tavalla kuin Hän haluaa nähdä — rakkauden ja armon korkeudesta. He asuivat ERILLÄÄN eivätkä he olleet organisoituneita. Heillä ei ollut kuningasta. Heillä oli profeetta, ja Jumala oli profeetassa Hengen kautta; ja Sana tuli profeetalle ja Sana meni sitten ihmisille. He eivät kuuluneet YK:hon. He eivät kuuluneet Kirkkojen Maailmanneuvostoon, Baptisteihin, Presbyteereihin, Assembly of God’iin tai mihinkään muuhun ryhmään. Heidän ei tarvinnut kuulua. He olivat liittyneet Jumalaan. He eivät

tarvinneet neuvoa miltään neuvostolta — heillä oli “Näin sanoo Herra” keskuudessaan. Halleluja!

Huolimatta siitä tosiasiaista, että Bileam tiesi oikean tavan lähestyä Jumalaa ja saattoi tuoda esiin ilmestyksen Herralta ollen erityisellä tavalla varustettu voimalla, hän oli silti, kaikesta siitä huolimatta, piispa väärässä ryhmässä. Sillä mitä hän teki voittaakseen Baalakin suosion? Hän muotoili suunnitelman, millä Jumala pakotettaisiin lyömään Israelia kuolemalla. Samoin kuin saatana tiesi, että hän voisi vietellä Eevan (saada hänet lankeamaan lihalliseen syntiin) saaden siten Jumalan antamaan julistamansa kuolemantuomion syntiä vastaan, samoin Bileam tiesi, että jos hän voisi saada Israelin tekemään syntiä, Jumalan täytyisi lyödä heitä kuolemalla. Niinpä hän suunnitteli, miten saada heidät tulemaan sinne ja ottamaan osaa syntiin. Hän lähetti kutsut tulla Baal-Peorin juhliin (tulkaa tänne ja palvokaa meidän kanssamme). Nyt Israel epäilemättä oli nähnyt egyptiläisten juhlat niin ettei heistä tuntunut kovin väärältä mennä ja vain katsella ja ehkä syödä ihmisten kanssa. (Mitä väärää sitten on ystävyys-suhteissa? Meidänhän pitää rakastaa heitä, eikö vain, vai kuinka me voimme voittaa heitä?) Ystävällisyys ei koskaan ole vahingoittanut ketään — tai niin he ajattelivat. Mutta kun nuo seksikkäät mooabilaiset naiset alkoivat tanssia ja riisuutua pyörähdellessään ja tanssiessaan rock and rollia ja twistiä, himo heräsi israelilaisissa ja he tulivat vedetyiksi aviorikokseen ja Jumala vihassaan löi kuoliaaksi heistä neljäkymmentäkaksi tuhatta.

Ja tämä on se, mitä Konstantinus ja hänen seuraajansa tekivät Nikeassa ja Nikean jälkeen. He kutsuivat Jumalan kansan kokoukseen. Ja kun seurakunta istui syömään, ja nousi karkeloimaan (ottaen osaa seurakunnan muodollisuuksiin, seremonioihin ja pakanallisiin juhliin, jotka oli nimetty kristillisten tapahtumien mukaan), se oli ansassa; se oli harjoittanut haureutta. Ja Jumala marssi ulos.

Jos joku kääntyy pois Jumalan Sanasta ja liittyy johonkin kirkkoon Pyhän Hengen vastaanottamisen sijasta, tuo mies kuolee. Kuollut! Sitä hän on. Älkää liittykö kirkkoon. Älkää menkö organisaatioon ja tulko uskontunnustusten ja perinnäisääntöjen valtaamiksi tai jonkun muun, joka ottaa Sanan ja Hengen paikan, tai te kuulette. Se kaikki on ohitse. Te olette kuolleet. Iankaikkisesti erotettuja Jumalasta!

Näin on tapahtunut jokaisessa ajanjaksossa sen jälkeen. Jumala vapauttaa ihmiset. He tulevat esiin veren kautta, pyhitettyinä Sanan kautta, vaeltavat kasteen vesien halki ja tulevat täytetyiksi Hengellä; mutta hetken kuluttua ensimmäinen rakkaus kylmenee ja joku saa ajatuksen, että heidän tulisi organisoitua säilyttääkseen itsensä ja tehdäkseen itselleen nimen, ja he organisoituvat taas uudestaan toisen sukupolven aikana ja joskus jopa ennen sitä. Heillä ei enää ole Jumalan Henkeä, ainoastaan palvonnan muoto. He ovat kuolleita. He ovat risteytyneet uskontunnustuksen ja muodon kanssa eikä heissä ole elämää.

Niinpä Bileam sai Israelin harjoittamaan haureutta. Tiedätekö te, että ruumiillinen haureus on sama henki, joka on organisoidussa uskonnossa? Minä sanoin, että haureuden henki on organisaation henki. Ja kaikkien haureuden tekijöiden paikka on tulisessa järvessä. Niin Jumala ajattelee organisaatioista. Kyllä, portto ja hänen tyttärensä tulevat olemaan tulisessa järvessä.

Kirkkokunnat eivät ole Jumalasta. Ne eivät koskaan ole olleet eivätkä koskaan tule olemaan. Se on väärä henki, joka erottaa Jumalan kansan pappisvaltaan ja maallikoihin; ja se on sentähden väärä henki, että se erottaa ihmiset toisistaan. Niin organisaatiot ja kirkkokunnat tekevät. Organisoitumalla he erottautuvat Jumalan Sanasta ja saavat itsensä harjoittamaan hengellistä haureutta.

Pankaa nyt merkille, että Konstantinus järjesti erityisiä juhlia ihmisille. Ne olivat vanhoja pakanallisia juhlia, joille oli annettu uudet seurakunnalta otetut nimet, tai joissakin tapauksissa kristillisiä toimituksia otettiin ja väärinkäytettiin pakanallisissa juhlamenoissa. Hän otti auringonjumalan palvonnan ja muutti sen Jumalan Pojan palvonnaksi. Sen sijaan että he olisivat juhlineet joulukuun 21 päivänä, joilloin heillä oli tapana viettää auringonjumalan juhlaa, he laittoivat sen joulukuun 25. päiväksi ja kutsuivat sitä Jumalan Pojan syntymäpäiväksi. Mutta me tiedämme, että Hän syntyi huhtikuussa, jolloin elämä tulee esiin, ei joulukuussa. Ja he ottivat Astarten juhlan ja nimittivät sen pääsiäisjuhlaaksi, jolloin kristityn edellytetään juhlivan Herran kuolemaa ja ylösnousemusta. Itseasiassa se oli Astarten pakanallinen juhla.

He sijoittivat seurakuntaan alttareita. He laittoivat sinne pyhimysten kuvia. He antoivat ihmisille niin kutsumansa apostolisen uskontunnustuksen, vaikka te ette voikaan löytää sitä Raamatusta. He opettivat ihmisille esi-isien palvonnan tehden siten roomalaiskatolisesta kirkosta maailman suurimman spiritistisen seurakunnan. Jokainen saastainen lintu oli tuossa häkissä. Ja protestantit organisaatioineen tekevät saman asian.

He söivät epäjumalille uhrattua. Minä en nyt sano, että tämä todella merkitsee sitä, että he kirjaimellisesti söivät epäjumalille uhrattua lihaa. Sillä vaikka Jerusalemin kokous oli puhunut sitä vastaan, Paavali ei kuitenkaan pitänyt sitä suurena asiana, sillä hän sanoi, etteivät epäjumalat olleet mitään. Se oli vain omantunnon asia, paitsi silloin kun se loukkasi heikompa veljeä eikä silloin ollut sallittua. Sitäpaitsi tämä Ilmestys koskettaa pakanoita eikä juutalaisia, sillä nämä ovat pakanaseurakuntia. Minä näen tämän samassa valossa, kuin minä näen Herran sanat: "Ellette syö Minun lihaani ja juo Minun vertani, ei teillä ole elämää

itsessänne. Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee.” Te voitte nähdä, että syöminen on itseasiassa hengellisessä mielessä osallistumista. Niinpä kun nämä ihmiset kumarsivat kuvia, sytyttivät kynttilöitä, viettivät pakanallisia juhlapäiviä, tunnustivat syntinsä ihmisille (kaikki sitä, mikä kuuluu saatanan uskontoon), he olivat osallisia saatanaan eikä Herraan. He elivät epäjumalanpalveluksessa myönsivätpä he sitä tai eivät. He voivat puhua niin paljon kuin haluavat siitä, että alttarit ja suitsutus ovat ainoastaan muistuttamassa heitä Herran rukouksista tai mitä he sitten ajattelevatkin sen tarkoittavan; ja he voivat sanoa, että kun he rukoilevat kuvan edessä, se tapahtuu vain asian korostamiseksi; ja että kun he tunnustavat syntinsä papille, todellisuudessa he tekevät sen Jumalalle sydämessään, ja kun he sanovat, että pappi antaa heille synninpäästön, on se vain sitä, että hän tekee sen Herran nimessä; he voivat sanoa, mitä haluavat, mutta he ovat osallisina hyvin tunnettuun babylonialaiseen, saatanaalliseen uskontoon ja ovat yhtyneet epäjumalankuviinsa ja harjoittaneet hengellistä haureutta, mikä merkitsee kuolemaa. He ovat kuolleita.

Näin seurakunta ja valtio avioituivat. Seurakunta liittyi yhteen epäjumalien kanssa. Valtion mahdin ollessa heidän takanaan, he tunsivat, että nyt: “Jumalan valtakunta oli tullut ja Hänen tahtonsa oli pantu täytäntöön maan päällä.” Ei ole mikään ihme, ettei roomalaiskatolinen kirkko odota Herran Jeesuksen tulemusta. He eivät usko tuhatvuotiseen valtakuntaan. Heidän tuhatvuotinen valtakuntansa on täällä. Paavi hallitsee jo nyt ja Jumala hallitsee hänessä. Niinpä kun Hän tulee, heidän mukaansa sen täytyy tapahtua silloin kun uudet taivaat ja uusi maa tulevat. Mutta he ovat väärässä. Tuo paavi on väärän seurakunnan pää, ja tuhatvuotinen valtakunta tulee, mutta kun se tapahtuu, hän ei tule olemaan siellä. Hän tulee olemaan jossakin muualla.

VAROITUS

Ilmestyskirja 2:16, "Tee siis parannus; mutta jos et, niin Minä tulen sinun tykösi pian ja sodin heitä vastaan suuni miekalla."

Mitä muuta Hän voi sanoa? Voiko Jumala katsoa läpi sormiensa niiden synnin, jotka ovat maininneet turhaan Hänen nimensä? On vain yksi tapa saada armo tänä synnin hetkenä, **TEHKÄÄ PARANNUS**. Tunnustakaa, että olette väärässä. Tulkaa Jumalan tykö saadaksenne anteeksiantamuksen ja Jumalan Hengen. Tämä on Jumalan käsky. Sen tottelematta jättäminen merkitsee kuolemaa, sillä Hän sanoo: "Minä sodin sinua vastaan suuni miekalla." Peto aloitti sodan pyhiä vastaan, mutta Jumala on sotiva petoa vastaan. Ne, jotka sotivat Sanaa vastaan tulevat huomaamaan eräänä päivänä, että Sana sotii heitä vastaan. On vakava asia ottaa pois tai lisätä Jumalan Sanaan. Sillä ne, jotka muuttivat sitä ja tekivät sille niin kuin heille sopi, mikä muu voi olla heidän loppunsa kuin kuolema ja perikato? Mutta yhä Jumalan armo huutaa: "Tehkää parannus." Oi, kuinka suloisia ovat parannuksen teon ajatukset. Tulen tyhjin käsin, yksinkertaisesti tarttuen Sinun ristiisi. Tuon Sinulle suruni. Minä kadun sitä, että olen mitä olen, ja mitä olen tehnyt. Nyt on vain veri, ei mitään muuta kuin Jeesuksen veri. Mitä tulee olemaan edessäpäin? Katumus vaiko kuoleman miekka? Se riippuu sinusta.

(Kirjasta *Selitys Seitsemästä Seurakuntajaksosta*)

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Tekijänoikeustiedote

Kaikki oikeudet pidätetään. Tätä kirjaa voidaan tulostaa kotitulostimella henkilökohtaiseen käyttöön tai jaettavaksi ilmaiseksi Jeesuksen Kristuksen evankeliumin levittämiseksi. Tätä kirjaa ei saa myydä, monistaa suuressa mittakaavassa, laittaa verkkosivuille, tallentaa hakujärjestelmään, kääntää muille kielille, tai käyttää rahan keräämiseen ilman nimenomaista Voice Of God Recordingsin kirjallista lupaa®.

Saadaksesi lisätietoja tai muita saatavilla olevaa materiaalia, ota yhteyttä:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org